

Nekaj o cestnih razmerah v okolišču Laško. V kratkem se bo pričelo s prelaganjem ceste Jurkloster—Laško, in sicer v odseku od Površja proti Stepici. Država je prevzela v svojo oskrbo banovinsko cesto Radeče—Celje. Nujno je potrebno, da se na tej cesti dela, kakor sta vršila banovina in okrajni cestni odbor, nadaljujejo od strani državne uprave, posebno v Šmarjeti, kjer je cesta preloženjena, a so samo zemeljska dela izvršena. Minister za gradbo naj delo pospeši.

Družba za izvoz sadja »Kanada« se preimenuje v firmo »Kanada — M. Palouček« brez vsake izmembe v lastništvo ali vodstvu. 432

Naše cenj. čitatelje opozarjamo na današnji oglas tovarne čevljev »Peko«!

Odlično naravno zdraviljenje je spomladanska kura s »Planinka« zdravilnim čajem, ki je sestavljen večinoma iz najboljših planinskih zdravilnih zelišč. Dolgoletna izkušnja nam namreč potrjuje, da je »Planinka« zdravilni čaj, ki ima v sebi preizkušene in dobre zdravilne sestavine, regulator za čiščenje. Zdravljenje od 6 do 12 tednov s »Planinka« zdravilnim čajem deluje izvanredno, in sicer brez strupov pri vseh sledečih boleznih: pri slabi prebavi želodca in zaprtju telesa, slabem delovanju črevesja in napetosti telesa, omotici in slabosti, obolenju hemoroidov in boleznih jeter. »Planinka« zdravilni čaj pospešuje apetit. Zahtevajte v lekarnah samo pravi »Planinka« čaj, ki se ne prodaja odprt, temveč samo v originalnih, plombiranih zavojih po 20 din in 12 din z napisom proizvajalca: Lekarna Mr. pharm. L. Bahovec v Ljubljani, Kongresni trg. Reg. S. br. 3408/1933.

Požari

V Zamušanah ob Dravi na Ptujem polju je eksplodirala posestniku Tomažu Žnidaršiču petrolejka, v kateri je gorel s petrolejem pomešan bencin. Eksplozija je povzročila ogenj, ki je uničil hišo in znaša škoda 35.000 din.

Na Selovcu pri Guštajnu se je pojavil rdeči petelin pri posestniku Gostenčniku. Ogenj, katerega so domači z združenimi močmi pogasili, je nastal radi plamena iz dimnika. Kljub temu, da je lepa domačija bila rešena, je škoda znatna.

Kmetje, pozor! V ponedeljek, 4. marca, je bil v Soboti sejem. Živina se je precej drago prodajala. Kravo je prodal tudi posestnik Kovač Štefan iz Bokrač, občina Pečarovec. Kravo je kupil

Pri ljudeh, ki jih pogosto nadleguje zapeka, zaradi česar imajo vrenje v želodcu in čreveh, pospešuje se temeljito čiščenje celokupnih prebavil s čašo naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zaužite zjutraj na tešče. Z uporabo »Franz-Josefove« grenke vode se naglo odstranja belina z jezika, ki se nakopiči zaradi zapeke, obenem se pa doseže tudi boljši tek.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35.

nek kupec za g. Benka. Kovač je prignal kravo na občinsko tehtnico v Soboti. Tehtali so jo trikrat, pa vedno druga teža. Razlika je bila 70 kg! Ljudje so se silno razburjali radi tega. V Benkovi klavnici pa je spet vaga pokazala drugo težo. Obsojamo tako delo. Sicer ne moremo nikogar kriviti, da bi delal to nalašč, vendar prosimo oblast, da naj to takoj preišče in tehtnico v Soboti zapečati ali pa krivce ostro kaznuje. Kdo si bo še upal kaj prodati v Soboti?!

Vlom v uradne prostore. S ponarejenimi ključki je obiskal neznanec v noči socialno-politični urad mestnega županstva v Mariboru. Odnesele je ročno blagajno s 3000 din gotovine ter hranilne knjižice v skupni vrednosti 10.000 din. Ročno blagajno so dobili pozneje v strugi Drave. Bila je zaklenjena. Ko so jo odprli, so ugotovili, da manjka samo gotovina, ostalo je bilo še v blagajni.

Vlom v stanovanje posestnice. Še neodkrit storilec je vlomil v Novi vasi pri Ptuj v stanovanje posestnice Marije Sever. Odnesele je razne dragocene predmete in povzročil škodo za več tisoč dinarjev.

Strahovalec štajerske in kranjske vendar enkrat v rokah pravice. Naš list je poročal, kako je 23 letni razbojnik Anton Hec po umoru orožniškega podnarednika Medena v Hudinji pri Celju zginil neznan kam brez vsake sledi. Tolovaj se je iz okolice Celja izmuznil na Kranjsko, in sicer na Gorenjsko v okolico Kranja. Dne 13. marca zvečer se je pojavil drznež v stanovanju najemnika Pavla Hrovatina v Kranju in je povpraševal po nekem svojem znanцу Strmoletu. Hrovatinu se je zdel neznanec sumljiv, poslal je nekega fanta na mestno stražnico, sam pa zadrževal tujca s pogovorom. V trenutku, ko sta se pojavila

stražnika Gojmir Kremžar in Anton Medle in napovedala prepoznanemu tolovaju Hecetu aretacijo, je ta potegnil kar dva samokresa in začel streljati na stražnika in Hrovatina, ki so ga hoteli ukleniti. Strelji so zadeli Kremžarja v kost noge nad kolenom, Medleta v nogo dvakrat, najemnika pa je krogla laže ranila na vratu. Kljub ranam sta policista s pomočjo najemnika po bitki na življenje in smrt razbojnika ukrotila in ga zvezala. Hec je imel pri sebi tri polne samokrese ter 30 nabojev. Ranjena stražniška so prepeljali v ljubljansko bolnišnico, Heceta pa pod močnim nadzorstvom prav tako v Ljubljano. V rokah pravice je po dolgotrajnem zasledovanju strahovalec štajerske in kranjske. Z njegovo aretacijo bodo najbrž pojasnjeni mnogi vlomi in tudi nekaj roparskih umorov, ki so se zgodili v zadnjem času v Savinjski dolini in so še nepojasneni.

Obsodba radi komunistične propagande. Velika senat mariborskega okrožnega sodišča je razglasil 13. marca sodbo radi komunistične propagande. Bivši poslanec in upokojeni učitelj Karel Doberšek iz Prevalj je obsojen na štiri mesece zapora in 600 din brezpogojno. Delavec Matevž Vavč je dobil tri mesece zapora in 300 din denarne kazni nepogojno, povrh pa mora prestatl še štiri mesece pogojne kazni, na katero je bil svoječasn obsojen. Obsojenima se všteje v kaznen preiskovalni zapor. Beno Kotnik in Adalbert Krautberger sta bila obsojena vsak na tri mesece zapora in 300 din denarne kazni pogojno na tri leta. Državni tožilec je vložil priziv radi oprostilnih delov sodbe in prenizke odmere kazni.

Letošnja zima in naši sadonosniki

Po desetih letih je letos pritisnila huda zima. Imela bo gotove posledice na naših sadonosnikih. Marsikatero drevo bo treba izkopati radi pozebe, kakor leta 1929. Žalosten je ta posel, ko se sadjar trudi z vzgojo, ko se pa bliža čas, da začne drevo roditi ali pa že bogato rodi, pa mu pozebe.

Toda to je storila zima, narava, proti kateri ni orožja. Veliko žalostnejši pa je pogled sadjarja na sadonosnike in drevesa letos, ko je zima prisilila zajca, da je ta povzročil pravo nesrečo po sadnih nasadih.

Znanemu drevesničarju pri Ptuj so zajci uničili nad 800 drevesc. Imel je sicer z žično ograjo zavarovano drevesnico, ali sneg je bil visok in zajci so preskočili več ko meter visoko ograjo in mu prizadejali v par nočeh ogromno škodo. Po mnogih starejših nasadih so zajci ovito slamo razkopali, da so tako lahko grizli mlado skorjo. In to je storil zajec na sadnem drevju v starosti 10, celo do 15 let ali celo še starejšem.

Vso to ogromno škodo je storil letos zajec na našem sadnem drevju v kljub pravilne-

mu zavarovanju. Kdo bo to škodo poplačal? Nihče ne bo odgovarjal za to škodo. To je storil pač zajec, največji škodljivec, ki drevo podjeda spodaj na deblu, kakor to dela drvar, ko nastavi sekuro.

Oblastva pomagajo sadjarjem, da se vzpenjajo v sadjarstvu čimvišje. Predvsem se priporoča zatiranje škodljivcev. Prvi škodljivec pa je zajec! Vsi prijatelji sadja, oblastva, bodite tudi pri borbi prijatelji sadjarja, ki se bori zoper tega škodljivca, zajedalca drevesc, da se krivica enkrat popravi!

Sadjarji-kmetje zahtevamo spremembo lovskega zakona! Zajec se mora izločiti iz zaščitene divjačine! S svojo kožo in mesom daleč ne krije ogromne škode, ki jo dela v sadonosnikih. Dandanes se vse panoge gospodarstva dvigajo in odstranjujejo vse ovire, ki onemogočajo njihov dvig in razmah. Prosimo in zahtevamo, da se tudi ta ovira pri sadjarstvu odstrani, kar bo omogočilo za štirideset odstotkov njen dvig za blagor naših domov.

Lojze Janžekovič, Ptuj.

Od postaje bo vodila do Stalinove rojstne hiše široka cesta, ki jo bodo na obeh straneh krasili kipi najozbiljših diktatorjevih sodelavcev.

Nemški tanki. Vojaški strokovnjak agencije PA poroča, da so angleške vojaške oblasti ugotovile, da so bili nemški tanki na vzhodni fronti določeni za boje na tej fronti in za »bliskovito vojno« sploh, nikakor pa ne za napad na Maginotovo črto. Čedalje bolj se kaže, da na nemški strani niso računali z vojno z Anglijo in Francijo. Okolpi nemških bojnih vozov so večinoma slabši nego pri angleških in francoskih tankih. Očitno je, da so se hoteli nemški državni činitelji po likvidaciji sovražnosti na vzhodni fronti izogniti spopadom z Angličani in Francozi.

»Pomiri se, mati!« je odvrnil sin.

Oči ni odmaknil od šubina. Zlovešče je dejal:

»Šubin, dve minuti časa ti dam, da misliš na svoje rešenje!«

Iz šubinih oči je zrla groza. Okrutni strahopetnež, ki je zločinsko moril nedolžne ljudi, je trepetal pred smrtjo. Mrmral je nerazumljive besede.

»Pusti tega človeka!« je spet zaklical mati. »V čem se bodo kristjani ločili od boljševikov, če bodo morili ko oni?«

Fedor je nekaj časa okleval, potem pa je položil samokres na mizo.

»Poberi se!« je rekel šubinu. »Imam mater, katero spoštujem in ubogam in to je tvoja rešitev. Pojdi, toda zapomni si, da se bova kmalu spet srečala.«

Šubin je dvignil svojo debelo glavo. Njegove misli, ki so se prej v smrtnem strahu pomešale, so se spet uredile. Oči so spet dobile prejšnji izraz. Pregnal je sliko smrti, ki je prej migljala pred njim. Oddahnil si je. Temna sila, ki ga je gonila na zlo, ga je spet zgrabila.

»Da, srečala se bova!« je zaničljivo siknil skozi zobe.

Odšel je.

Andrejevi so se spogledali. Materine oči so razodevale grozo, v očetovih in sinovih pa je bilo nekaj bojevitega.

7.

Temna, modra senca se je začela spuščati na ravnino, ki je bila zmučena, ker je ves dan morala prenašati sončno pripeko.

Po lesenih kočah se je že širila vest, da je šubin ubil Krilova in Olgopora. Zdelo se je, da je prebivalstvo, ki ga je tiščal boljševiski jarem, prav tako mrtvo ko sajaste lesene bajte, v katerih se je stiskalo. A to je bil videz, kajti v srcih prebivalstva in v lesenih kolibah se je razvijalo tajno življenje.

Medtem ko so se na nebu vžigale zvezde, se je v srcih vnela jeza.

Ze dolgo ni bilo toliko šepetanja ko ta večer. Vse bolj se je širila vest, da se mlačva ne bo končala mirno. Kaj se bo zgodilo, niso vedeli natančno, a pričakovali so nekaj velikega. Mnogi so mislili, da bo smrt dveh dobrih, poštenih ribičev, Denjkinovih junakov, znak za upor. Ze dolgo so hrepeneli po upor, ki bi jim prinesel svobodo, a nikdo si ga ni upal začeti. Vsak je čakal na to, da bi sosed bil prvi. Tako je minulo leto za letom, ne da bi se kdo zganil in oni so se začeli udajati malodušnosti. Sedaj pa bo drugače. Slutili so, da bo izbruhnilo. Toda kakšen bo konec? V srcih sta se borila upanje in strah. Po svobodi so tako silno hrepeneli, da so s silo dušili strah in se prepričevali, da bo upor moral roditi uspeh...

P o s v e t u

Irski škofje zoper teroriste. Irski radikalni nacionalistični elementi so ustvarili posebno teroristično (ustrahovalno) organizacijo, ki uprizarja atentate v raznih krajih Anglije. Ti atentati so že dosti številni ter so povzročili veliko gmočno škodo in vznemirjenje prebivalstva v sedanjem času, ki je vsled vojnih dogajanj že tako poln razburjenja. Zoper te nacionalistične teroriste so izgovorili irski škofje zelo odločno besedo. Znano je, da so irski škofje moške globokega narodnega prepričanja. Nad njihovimi narodnimi čustvi pa vlada vrhovno načelo krščanske pravičnosti in ljubezni, ki ga ti nacionalistični skrajneži kruto žalijo. Irski škofje v svoji izjavi proti tem teroristom ne dopuščajo nobenega izgovora, tudi tega ne, da posamezniki delajo po nalogu organizacije. Vsak je v svoji vesti odgovoren za vsako svoje delo: to je nauk škofov. Zoper irske teroriste izrekajo irski škofje najhujšo kazen: izobčenje iz katoliške Cerkve.

Napredek katolicizma v Afriki. Največji je napredek v Belgijskem Kongu, kjer sta med 14 milijoni prebivalcev dva milijona katoliki. Preteklo leto se je spreobrnilo h katoliški veri 180.000 ljudi. V šolah, ki jih vodijo misijonarji, se poučuje 600.000 otrok. Veliko je tudi karitativno delovanje (delo krščanske ljubezni) misijonarjev in misijonark. Med drugim vzdržujejo 524 bolnišnic in 102 domova za gobavce. Poleg Belgijskega Konga je vzhodna Afrika najplodovitejše misijonsko področje. Leta 1939. je naraslo število katolikanov za 100.000 ljudi. Tako znaša sedaj celotno število katolikanov 1.575.000 ljudi. V deželah vzhodne Afrike deluje 124 zamorskih duhovnikov, 56 bratov in 591 sester. Lani je ena izmed teh dežel (Uganda) dobila prvega črnega škofa.

Sovražstvo Molotovljevo. Molotov, po Stalini milosti zunanji minister sovjetske Rusije, je kajpada brezverskega in brezbožniškega mišljenja. To mišljenje se pri njem stopnjuje v pravo sovražstvo zoper vero, zlasti zoper katoliško Cerkev. Nedavno je Molotov izjavil nado, da bo sovjetska Rusija kmalu obvladala vse svoje sovražnike, k čemu ji pomaga rusko-nemška pogodba. Potem pa bo vso svojo moč obrnila zoper katoliško Cerkev, katero hoče uničiti. Molotov je menda v prejšnjih letih bral sv. pismo, če ne, pa je vsaj slišal besede božjega Zveličarja, ki je dal svoji Cerkvi jamstvo, da je ne bodo premagala peklena vrata. Mar misli Molotov, da bodo ruski brezbožniki izčrpali vso hudo-bijo in vso moč peklenškega brezdnja?!

Šubin se je medtem vrnil domov. Bil je poln gneva. Snoval je maščevalne načrte, enega strašnejšega od drugega. Vrgel se je v usnjati naslonjač, ne da bi z Natalijo spregovoril kako besedo.

Predsednik sovjeta je bil napaden, zasramovan! In s smrtjo so mu grozili!

Ti zločinci zaslužijo najhujšo kazen. Aleksejev sin ne sme uiti smrti. A ne bo ga sam ustrelil. Kar odleglo mu je, ko se je spomnil na vojake, ki bodo naslednje jutro prišli iz Jaske. Njim bo prepustil vso stvar. Oni bodo z veseljem izvršili krvavo nalogo.

Ko je o stvari bolj natančno razmišljal, se mu je zdelo, da bo izvršitev smrtne kazni nad Klavsovimi bratom težja, kakor je v začetku mislil. Spomnil se je na to, kako surovo ga je Klavsi zavrnil, ko mu je svetoval, naj zažge Balto. Fedor je komisarju še bližji ko Balta. Ali ga Klavsi ne bo klical na odgovor, ko bo doznal za smrt svojega brata? In kaj bo potem? Rišin ne pozna šale... Kaj naj stori? Da ne bi Fedorja kaznoval, se mu je zdelo nemogoče in nedopustno. Ko sužnji začnejo dvigati roke na svoje gospodarje, je konec miru in reda. Aleksejev sin je to storil, zaradi tega ga mora zadeti občutna kazen, ki bo tudi drugim v svarilo.

Dolgo je razmišljal o tem, kako bi se dala stvar najboljše urediti. Naposled je sklenil, da bo pisal Klavsu

Plaz povzročil hudo železniško nesrečo

Dne 17. marca ob petih zjutraj se je zgodila med postajama Zaluka in Ozalj na progi Novo mesto—Karlovec huda železniška nesreča, kakršne že dolgo ne pomnijo v naši državi. Radi kopnenja snega se je sprožil plaz kamenja s hriba in zasul progo. Osební vlak iz Karlovca je zavozil v plaz. Lokomotiva se je zarila v skalovje tako, da jo je dvignilo. Iztirila sta oba vagona II. razreda in sta zdrknila s potniki vred po obrežju v močno naraslo reko Kolpo. Tretji vagon dru-

gega razreda je obvisel na strmini. Lokomotiva se je zakotalila po bregu in se zavalila na oba vagona v vodi. Na progi sta ostala le dva osebna vagona in sedem priključenih vagonov, v katerih so se vozili vojni obvezniki. Nesreča je zahtevala okrog 15 mrtvih, okrog 30 hudo ranjenih ter več lažje. Točno število še ni ugotovljeno, ker vagonov še niso mogli dvigniti iz Kolpe. Na pomoč so bili takoj poslani pomožni oddelki, v novomeško bolnišnico pa spravljajo ranjence.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Najstarejši sotrudnik »Slovenskega gospodarja« umrl

Življenje in delovanje rajnega

Po vdano v božjo voljo prenašanem trpljenju je poklical Vsemogočni k sebi 13. marca v Krčevini pri Mariboru g. Gabrijela Majcen, profesorja v pokoju in najstarejšega sotrudnika našega lista.

G. profesor se je rodil leta 1858. pri Mariji Snežni ob današnji severni meji kot sin tamošnjega nadučitelja. Zrelotni izpit na učiteljsko je napravil v Mariboru in je nato služboval v št. Jurju ob juž. žel. in v Krčevini pri Mariboru, od koder je prišel na vadnico v Maribor in za profesorja na mariborsko učiteljsko. V nemški gonji proti slovenskim izobražencem je bil v šolskem letu 1907/8., dasi izboren vzgojitelj, predčasno upokojen. Pokoj je preživel v skrbi za družino v svoji hiši v Krčevini.

Od ustanovitve Spodnještajerske ljudske hranilnice in posojilnice v Mariboru je bil njen blagajnik do pred kratkim, ko ga je prisilila bolezen, da si je skušal zboljšati zdravje.

Ob prevratu je bil radi temeljitega zgodovinskega znanja v veliko pomoč Mariboru, katerega mu je ustvaril slovenska imena za ulice in spisal poljudno zgodovino mesta.

Dasi v pokoju, se je pridno udeleževal na polju vzgoje in izobrazbe naše mladine, za katero je sestavil eno najbolj priročnih vadnic.

Obsežna sta bila znanje in praksa pokojnega v gospodarstvu, kjer je bil čislán in iskan sadjar ter vinogradnik. Dolga leta po prevratu je poštvovalno načeloval mariborski Kmetijski združnici.

»Slov. gospodar« si šteje v veliko čast, da mu je bil rajni v letih pred vojno in tako rekoč do svoje smrti zvest sotrudnik. Zalagal je naš list z narodno-budnimi podlistki in predvsem pa s gospodarskimi prispevki. Nekaj let je urejal priljubljeno »Gospodarjevo« prilogo »Gospodarske novice«.

G. Gabrijel ni bil samo zgled profesorja ter javnega delavca, ampak je bil na svetilniku do svoje smrti kar se tiče krščansko vzornega dru-

žinskega življenja. Sam globoko prepričan praktičen katolikán je vzgojil tudi svoje otroke v strogo krščanskem duhu. Eden njegovih sinov je naš priljubljeni podban g. dr. Stanko Majcen, Gabrijel je višji nastavljenec in hčerka Anica je soproga mariborskega g. notarja Ašiča. — S svojo blago ženo, s katero je živel v najsrečnejšem zakonu, je obhajal pred leti na tistem zlato poroko.

Blagopokojni je bil v Mariboru ter po vseh Slovenskih gorah priljubljen ter spoštovan, ker je bil na delu za povzdigo slovenskega naroda z živo ter pisano besedo.

Dolgoletnemu sotrudniku želi »Slov. gospodar« zasluženo večno plačilo — žalujoči soprogi ter otrokom pa izraža iskreno sožalje!

Profesorjevo zadnje spremstvo

Priljubljenemu ter obsežanemu g. profesorju Gabrijelu je posodil zadnjo pot od kapelice na pobeškem pokopališču v Mariboru na sosedno frančiškansko 16. marca popoldne ves starejši Maribor in številna zastopstva iz okolice ter iz rojstne župnije blagopokojnega. Pogrebne molitve je opravil g. stolni župnik M. Umek ob asistenci. Žalostinki je odpel pevski zbor združenih pevcev z učiteljskega in pevskega društva »Maribor«. Za krsto so stopali za sorodstvom g. baš. dr. Marko Natlačen, prevz. g. škof dr. Ivan Tomažič v spremstvu stolnega dekana dr. Cukale ter kanonika dr. Janežiča, mnogo duhovnikov, prijateljev rajnega, oba okrajna načelnika, g. podžupan Žebot ter zastopniki vseh državnih uradov, šolstva ter raznih organizacij. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajnega v ganljivih besedah g. stolni župnik. Številno spremstvo se je nato razšlo v zavesti, da je zalrka slovenska zemlja krsto velikega vzgojitelja slovenske mladine ter neustrašnega borca za slovenske pravice in posebno pa še obmejne Maribora.

Smrt obmejnega g. duhovnika. Dne 15. marca so v Lučana onstran naše meje pokopali provizorja v št. Jurju ob Peanici, g. Antona Zupaniča, ki je 13. marca ob 15.30 nedaleč od njegovega župnišča nenadne smrti umrl. Pokojni

Rišinu. V pismu mu bo opisal, kaj se je zgodilo in ga prosil za razsodbo.

Glede pisanja je zadel na težavo. Sam ni znal pisati. Na pomoč bi moral poklicati Karanzina. Ker ni hotel, da bi ta zvedel za njegovo sramoto, katero je bil doživel pri Andrejevih, je misel na pismo zavrgel.

Prva kazen za Andrejeve bo, da bodo morali sprejeti v oskrbo ne samo tovariše delavce, temveč tudi vso četo vojakov. Za druge kazni pa se bo že nudila prilika. In Fedor se bo prej ali slej tako izpostavil, da ga bo kaka krogla »slučajno« zadel.

Položaj telesa, iztegnjene noge, viseče roke in ves zunanji izraz so izdajali nered, ki je vladal v njegovi glavi. Na vratu je čutil bol, sled Fedorjevega stiska. Od časa do časa se je prijel za boleče mesto, požrl slino in spalil obraz.

V takem razpoloženju je našel Šubina večerni mrak. V sobi je zavladala tema. Natalija je prinesla svetilko, a Šubin jo je nahrulil in sunil, nakar je odšla in svetilko odnesla...

Natša je pogledala mater. Starka je naposled v snu našla mir. Tudi Peter je zaspal.

V hiši, ki je malo prej bila polna joka in stoka, je zavladala nočna tišina.

Nemčija ima seveda tudi močne bojne vozove, dvomljivo pa je, da bi jih imela zaenkrat že v zadostnem številu.

Kisik v našem življenju. Včasih so rekli, da brez fosforja ni misli, a še važnejši je nemara kisik, brez katerega bi ne bilo življenja sploh. Poedina tkiva v človeškem telesu potrebujejo različne količine kisika za svoje delovanje. Tako porabi gram navadnega mišičja vsako minuto samo štiri enote kisika, gram srčnega mišičja pa desetkrat toliko, to je okrog 40 enot. Presemetljivo pa je, da potrebuje možgansko tkivo več nego dvakrat toliko, in sicer 90 enot na minuto. Ni torej nič čudnega, da nam možgansko delo ob pomanskajnu kisika kmalu zastane.

(Dalje stedi)